

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1175/2011

(2011. gada 16. novembris),

ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

2005. gada 20. marta ziņojums "Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanas uzlabošana" ⁽⁸⁾.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 6. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanai Savienībā, kā paredzēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD), būtu jāatbilst stabilu cenu, saprātīgas publisko finanšu un monetārās sistēmas un noturīgas maksājumu bilances pamatprincipiem.
- (2) Stabilitātes un izaugsmes paktā (SIP) sākotnēji ietilpa Padomes Regula (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽³⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽⁴⁾, un Eiropas domes 1997. gada 17. jūnija Rezolūcija par Stabilitātes un izaugsmes paktu ⁽⁵⁾. Regulas (EK) Nr. 1466/97 un (EK) Nr. 1467/97 2005. gadā tika grozītas attiecīgi ar Regulu (EK) Nr. 1055/2005 ⁽⁶⁾ un Regulu (EK) Nr. 1056/2005 ⁽⁷⁾. Papildus tika pieņemts Komisijas

- (3) SIP pamatā ir mērķis izmantot saprātīgu valsts finanšu sistēmu kā līdzekli, lai stiprinātu nosacījumus cenu stabilitātei un finanšu stabilitātē balstītai spēcīgai ilgtspējīgai izaugsmei, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības jomā.

- (4) SIP preventīvajā daļā noteikts, ka dalībvalstis sasniedz un uztur vidēja termiņa budžeta mērķi, un šajā nolūkā iesniedz stabilitātes un konverģences programmas. To labvēlīgi ietekmētu stingrāki uzraudzības veidi, lai nodrošinātu dalībvalstu atbilstību Savienības budžeta koordinēšanas sistēmai un tās principu ievērošanu.

- (5) Stabilitātes un konverģences programmu saturs, kā arī to pārbaudes procedūra būtu jāattīsta gan valstu, gan Savienības līmenī, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot SIP.

- (6) Stabilitātes un konverģences programmu budžeta mērķos būtu skaidri nemami vērā pasākumi, kuri pieņemti saskaņā ar ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, dalībvalstu un Savienības nodarbinātības politikas pamatnostādnēm un valsts reformu programmām kopumā.

- (7) Stabilitātes un konverģences programmas būtu jāiesniedz un jāizvērtē, pirms tiek pieņemti galvenie lēmumi par nākamo gadu valsts budžetiem. Tādēļ būtu jānosaka atbilstīgs stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanas datums. Ņemot vērā Apvienotās Karalistes budžeta gada specifiku, būtu jāparedz īpaši noteikumi par Apvienotās Karalistes konverģences programmu iesniegšanas datumu.

- (8) Ekonomikas un monetārās savienības darbības pirmajā desmitgadē gūtā pieredze un pielautās kļūdas liecina par nepieciešamību Savienībā uzlabot ekonomikas pārvaldību, kurai būtu jābalstās uz valstu lielāku atbildību par kopīgi pieņemtiem noteikumiem un politikas nostādnēm un stingrāku Savienības līmeņa uzraudzības sistēmu valstu ekonomikas politikas jomā.

⁽¹⁾ OV C 150, 20.5.2011., 1. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 28. septembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 8. novembra lēmums.⁽³⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.⁽⁵⁾ OV C 236, 2.8.1997., 1. lpp.⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1055/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu (OV L 174, 7.7.2005., 1. lpp.).⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1056/2005 (2005. gada 27. jūnijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 174, 7.7.2005., 5. lpp.).⁽⁸⁾ Skatīt dokumentu st7423/3/05 <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=lv>.

- (9) Uzlabotās ekonomikas pārvaldības sistēmas pamatā vajadzētu būt vairākām savstarpēji saistītām un saskaņotām ilgtspējīgas izaugsmes un nodarbinātības politikas nostādnēm, jo īpaši Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģijai, īpašu uzmanību pievēršot iekšējā tirgus attīstībai un nostiprināšanai, starptautiskās tirdzniecības un konkurētspējas veicināšanai, Eiropas pusgadam ekonomikas un budžeta politikas pastiprinātai koordinācijai (Eiropas pusgads), efektīvai sistēmai pārmērīgi liela budžeta deficīta novēršanai un koriģēšanai (SIP), stabilai sistēmai makroekonomiskas nelīdzsvarotības novēršanai un koriģēšanai, prasību minimumam attiecībā uz valstu budžeta sistēmām un stingrākam finanšu tirgus regulējumam un uzraudzībai, ietverot makrouzraudzību, ko veic Eiropas Sistēmisko risku kolēģija.
- (10) SIP un ekonomikas pārvaldības sistēmai kopumā būtu jāpapildina un jāatbalsta Savienības stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai. Savstarpējām dažādu instrumentu saiknēm nebūtu jāsekmē atkāpes no SIP noteikumiem.
- (11) Ekonomikas pārvaldības pastiprināšanai būtu jāietver Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāka un agrīnāka iesaistīšana. Atzīstot, ka šajā dialogā Eiropas Parlamenta partneri ir attiecīgās Savienības iestādes un to pārstāvji, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums, kas pieņemts, ievērojot 6. panta 2. punktu vai 10. panta 2. punktu. Dalībvalstu piedalīšanās šādā viedokļu apmaiņā ir brīvprātīga.
- (12) Komisijai vajadzētu būt spēcīgākai lomai pastiprinātas uzraudzības procedūrā attiecībā uz katras dalībvalsts konkrētu izvērtējumu, uzraudzību, apmeklējumiem uz vietas, ieteikumiem un brīdinājumiem.
- (13) Stabilitātes un konverģences programmas un valstu reformu programmas būtu jāsagatavo saskaņoti, un būtu jāvienojas par to iesniegšanas grafiku. Minētās programmas būtu jāiesniedz Padomei un Komisijai. Tās būtu jā dara zināmas atklātībai.
- (14) Eiropas pusgadā politikas uzraudzības un koordinēšanas cikls sākas gada sākumā, īstenojot horizontālu pārskatīšanu, kurā Eiropas Padome, pamatojoties uz Komisijas un Padomes sniegto informāciju, nosaka galvenās Savienības un eurozonas problēmas un sniedz stratēģiskus norādījumus par īstenojamo politiku. Pirms Eiropas Padomes apspriedēm arī Eiropas Parlamentam gada uzraudzības cikla sākumā būtu jārinko savlaicīgas apspriedes. Dalībvalstīm, gatavojot stabilitātes vai konverģences programmas un valsts reformu programmas, būtu jāņem vērā Eiropas Padomes horizontālās norādes.
- (15) Lai veicinātu dalībvalstu atbildību SIP īstenošanā, to budžeta sistēmām vajadzētu būt pilnībā saskaņotām ar daudzpusējās uzraudzības mērķiem Savienībā, jo īpaši ar Eiropas pusgadu.
- (16) Ievērojot katras dalībvalsts tiesisko regulējumu un politisko sistēmu, valstu parlamentus vajadzētu pienācīgi iesaistīt Eiropas pusgada norisēs un stabilitātes programmu, konverģences programmu un valstu reformu programmu sagatavošanā, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem. Attiecīgā gadījumā Eiropas pusgada satvarā būtu jāapspriežas ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada satvarā saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem atbilstīgos gadījumos būtu jāiesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD noteikumiem un, ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.
- (17) Vidēja termiņa mērķa ievērošanai attiecībā uz budžeta situāciju būtu jāļauj dalībvalstīm izveidot drošības rezervi, kas veido 3 % no IKP atsaucis vērtības, lai nodrošinātu publisko finanšu stabilitāti vai īstenotu strauju virzību uz stabilitāti, vienlaikus nodrošinot rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, jo īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem. Vidēja termiņa budžeta mērķi vajadzētu regulāri atjaunināt, pamatojoties uz kopīgi saskaņotu metodi, kas pareizi atspoguļo risku, kuru publiskajām finansēm rada tiešas un netiešas saistības, kā to paredz SIP mērķi.
- (18) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķus jāiedzīvina praksē, izmantojot principus, ar kuriem veic korekcijas vidēja termiņa mērķu sasniegšanai. Ar šiem principiem *inter alia* būtu jānodrošina, ka papildu ieņēmumi, proti, ieņēmumi, kas pārsniedz ieņēmumus, kuru parasti varētu prognozēt ekonomikas izaugsmes apstākļos, tiek novirzīti parāda samazināšanai.
- (19) Pienākums sasniegt un uzturēt vidēja termiņa budžeta mērķi būtu jāattiecinā uz visām dalībvalstīm.

- (20) Pietiekams progress saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi būtu jāizvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāro ieņēmumu pasākumus. Šajā sakarā un līdz brīdim, kamēr vidēja termiņa budžeta mērķis nav sasniegts, valdības izdevumu pieaugumam parasti nevajadzētu pārsniegt IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, vienlaikus līdzsvarojot šīs normas pārsniegšanu ar valdības ieņēmumu diskrecionāru palielināšanu tādā pašā līmenī un kompensējot diskrecionāru ieņēmumu samazināšanos ar izdevumu samazināšanu. IKP vidēja termiņa iespējamā pieauguma atsaucē likme būtu jāaprēķina pēc kopīgi saskaņotas metodes. Komisijai būtu jādara zināmi atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metode un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmenis. Būtu jāņem vērā potenciāli ļoti augstais ieguldījumu izdevumu mainīgums, īpaši mazu dalībvalstu gadījumā.
- (21) Attiecībā uz dalībvalstīm, kurām parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parādu atmaksājamību, būtu jāpieprasa ātrākas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.
- (22) Ekonomikas atveseļošanās nolūkā būtu pieļaujama īslaicīga novirzīšanās no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kad to izraisa ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles, ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai ja eurozonā vai Savienībā kopumā iestājas vispārēja nopietna ekonomikas lejupslīde, ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte. Atļaujot īslaicīgu novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai no atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai, būtu jāņem vērā arī būtisku strukturālo reformu īstenošana ar nosacījumu, ka tiek saglabāta drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību. Šajā sakarībā īpaša uzmanība būtu jāvelta sistēmiskām pensiju reformām, kurās šādi novirzei būtu jāatspoguļo tiešās papildu izmaksas, kas rodas, iemaksas no valsts apsaimniekotā pilāra novirzot uz pilnībā finansētu pensiju līmeni. Pasākumus, ar kuriem pilnībā finansētā pensiju līmeņa aktīvus novirza atpakaļ uz valsts apsaimniekotu pilāru, būtu jāuzskata par vienreizēji veicamiem un īslaicīgiem, un tādēļ tie nav jāiekļauj strukturālajā bilanci, kuru izmanto, lai izvērtētu virzību uz vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanu.
- (23) Gadījumā, ja novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai ir būtiska, Komisijai attiecīgajai dalībvalstij vajadzētu izteikt brīdinājumu, kam viena mēneša laikā seko Padomes veikts stāvokļa izvērtējums un ieteikums par nepieciešamiem korekcijas pasākumiem. Šādā ieteikumā būtu jānosaka termiņš novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Attiecīgajai dalībvalstij būtu jāziņo Padomei par veiktajiem pasākumiem. Ja attiecīgā dalībvalsts neveic atbilstīgus pasākumus Padomes noteiktajā termiņā, Padomei būtu jāpieņem lēmums, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta, un būtu jāziņo Eiropadomei. Ir svarīgi savlaicīgi noteikt, ka dalībvalstis neveic atbilstīgus pasākumus, jo īpaši tad, ja novirze turpina pastāvēt. Komisijai vajadzētu spēt ieteikt Padomei pieņemt pārskatītus ieteikumus. Komisijai vajadzētu spēt attiecīgā gadījumā aicināt ECB piedalīties uzraudzības misijā attiecībā uz eurozonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas ir iesaistītas 2006. gada 16. marta Līgumā starp Eiropas Centrālo banku un ārpus euro zonas dalībvalstu centrālajām bankām, ar ko nosaka ekonomikas un monetārās savienības trešā posma valūtas kursa mehānisma darbības procedūras⁽¹⁾ (VKM2). Komisijai būtu jāziņo Padomei par misijas rezultātiem, un attiecīgā gadījumā tai vajadzētu spēt pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.
- (24) Gadījumā, ja dalībvalsts ievērojami novirzās no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, Padomei būtu jāpiespīl pilnvaras pieņemt atsevišķus lēmumus par neatbilstību ieteikumiem, ko Padome pieņemusi, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, un noteikt politikas pasākumus. Kā daļa no dalībvalstu ekonomikas politikas koordinēšanas, ko Padome īsteno saskaņā ar LESD 121. panta 1. punktu, šādi atsevišķi lēmumi ir pašsaprotams turpinājums minētajiem ieteikumiem, kurus Padome pieņemusi, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu. To Padomes pārstāvju, kas pārstāv dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro, balsstiesību apturēšana attiecībā uz Padomes lēmumu pieņemšanu par neatbilstību ieteikumiem, kas attiecas uz dalībvalsti, kuras naudas vienība ir euro, un kas pamatojas uz LESD 121. panta 4. punktu, ir tiešas sekas tam, ka šāds lēmums ir pašsaprotams turpinājums minētajam ieteikumam un noteikumiem LESD 139. panta 4. punktā, kurā tiesības balsot par šādiem ieteikumiem paredzētas tikai dalībvalstīm, kuru naudas vienība ir euro.
- (25) Lai nodrošinātu dalībvalstu, kuru naudas vienība ir euro, atbilstību Savienības budžeta uzraudzības sistēmai, pamatojoties uz LESD 136. pantu, būtu jānosaka īpašs izpildes mehānisms gadījumiem, kuros konstatē būtiskas novirzes no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV C 73, 25.3.2006., 21. lpp.

(26) Regulā (EK) Nr. 1466/97 ietvertajās atsaucēs jāņem vērā LESD pantu jaunā numerācija.

nostādnes) noteikšanu un īstenošanas uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu;

(27) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1466/97,

b) nodarbinātības pamatnostādņu noteikšanu un īstenošanas pārbaudi, kuras dalībvalstīm jāņem vērā saskaņā ar LESD 148. panta 2. punktu (nodarbinātības pamatnostādnes);

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1466/97 groza šādi:

c) dalībvalstu stabilitātes un konverģences programmu iesniegšanu un izvērtēšanu saskaņā ar šo regulu;

1) regulas 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

d) dalībvalstu reformu programmu iesniegšanu un izvērtēšanu, ar kurām atbalsta Savienības izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju un kuras izstrādātās saskaņā ar a) un b) apakšpunktā izklāstītajām pamatnostādnēm un ar vispārējām norādēm, ko dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā sniegusi Komisija un Eiropadome;

"1. pants

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par stabilitātes programmu un konverģences programmu saturu, iesniegšanu, pārbaudi un uzraudzību kā daļu no Padomes un Komisijas daudzpusējas uzraudzības, lai savlaicīgi novērstu pārmērīgu valsts budžeta deficītu un veicinātu ekonomikas politikas virzienu uzraudzību un koordināciju, tādējādi atbalstot Savienības mērķu sasniegšanu attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību.";

e) uzraudzību, lai novērstu un koriģētu makroekonomisko nelīdzsvarotību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību (*).

2) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

3. Eiropas pusgada gaitā, lai politikas jomā laicīgi un integrēti konsultētu par plānotajiem makrofiskālās un makrostrukturālās politikas jautājumiem, Padome, izvērtējot minētās programmas un pamatojoties uz Komisijas ieteikumiem, parasti sniedz dalībvalstīm norādes, pilnībā izmantojot juridiskos instrumentus, kas paredzēti LESD 121. un 148. pantā, un saskaņā ar šo regulu un Regulu (ES) Nr. 1176/2011.

"2. pants

Šajā regulā:

a) "iesaistītās dalībvalstis" ir dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro;

Dalībvalstis, izstrādājot savu ekonomikas, nodarbinātības un budžeta politiku, pirms svarīgu lēmumu pieņemšanas par valsts budžetu turpmākajiem gadiem pienācīgi ņem vērā tām sniegtās norādes. Komisija uzrauga progresu.

b) "neiesaistītās dalībvalstis" ir dalībvalstis, kuru naudas vienība nav euro.";

3) iekļauj šādu iedaļu:

Ja dalībvalsts nerīkojas saskaņā ar saņemtajām norādēm:

"1.-A IEDAĻA

EIROPAS EKONOMIKAS POLITIKAS KOORDINĒŠANAS PUSGADS

2.-a pants

1. Lai ciešāk koordinētu dalībvalstu ekonomikas politikas virzienus un nodrošinātu stabili dalībvalstu ekonomiskās darbības konverģenci, Padome īsteno daudzpusējo uzraudzību kā Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sastāvdaļu saskaņā ar Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteiktajiem mērķiem un prasībām.

a) var tikt sniegti turpmāki ieteikumi konkrētu pasākumu veikšanai;

b) Komisija var izdot brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu;

c) var tikt veikti pasākumi saskaņā ar šo regulu, Regulu (EK) Nr. 1467/97 vai Regulu (ES) Nr. 1176/2011.

2. Eiropas pusgads ietver:

a) dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu (ekonomikas politikas vispārējās pamat-

Pasākumu īstenošanu pastiprināti uzrauga Komisija, un šī īstenošana var ietvert šīs regulas -11. pantā paredzētās uzraudzības misijas.

4. Eiropas Parlamentu pienācīgi iesaista Eiropas pusgada norisēs, lai palielinātu pārredzamību, līdzdalību un atbildību par pieņemtajiem lēmumiem, jo īpaši izmantojot ekonomikas dialogu, ko īsteno saskaņā ar šīs regulas 2.- ab pantu. Atbilstīgos gadījumos Eiropas pusgada satvarā notiek apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju, Ekonomikas politikas komiteju, Nodarbinātības komiteju un Sociālās aizsardzības komiteju. Eiropas pusgada norišu satvarā saistībā ar galvenajiem politikas jautājumiem attiecīgā gadījumā iesaista attiecīgās ieinteresētās personas, jo īpaši sociālos partnerus, saskaņā ar LESD un ievērojot valstu tiesisko regulējumu un politisko sistēmu.

Padomes priekšsēdētājs un Komisijas priekšsēdētājs saskaņā ar LESD 121. pantu, un – attiecīgā gadījumā – Eurogrupas priekšsēdētājs ik gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Eiropadomei par daudzpusējās uzraudzības rezultātiem. Šiem ziņojumiem vajadzētu būt daļai no šīs regulas 2.-ab pantā minētajā ekonomikas dialogā.

(*) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.”;

4) iekļauj šādu iedaļu:

“1.-Aa IEDAĻA

DIALOGS PAR EKONOMIKAS JAUTĀJUMIEM

2.-ab pants

1. Lai pastiprinātu dialogu starp Savienības iestādēm, jo īpaši Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, un lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un atbildību, Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var uzaicināt Padomes, Komisijas un attiecīgā gadījumā arī Eiropadomes vai Eurogrupas priekšsēdētāju piedalīties komitejas sanāksmē, lai apspriestu:

- a) informāciju, ko komitejai iesniegusi Padome, par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm, ievērojot LESD 121. panta 2. punktu;
- b) Komisijas sniegtās vispārējās norādes dalībvalstīm gada uzraudzības cikla sākumā;
- c) jebkurus Eiropadomes secinājumus par ekonomikas politikas virzību saistībā ar Eiropas pusgadu;
- d) saskaņā ar šo regulu veiktās daudzpusējās uzraudzības rezultātus;
- e) jebkurus Eiropadomes secinājumus par daudzpusējās uzraudzības virzību un rezultātiem;

f) jebkuru pārskatu par Eiropas pusgada beigās veikto daudzpusējo uzraudzību;

g) ieteikumus, ko Padome saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu sniedz dalībvalstīm ievērojamas novirzes gadījumā, kā arī ziņojumu, ko Padome nosūta Eiropadomei, kā noteikts šīs regulas 6. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā.

2. Parasti sagaidāms, ka Padome ievēro Komisijas ierosinājumus un ieteikumus vai arī izskaidro savu nostāju publiski.

3. Eiropas Parlamenta kompetentā komiteja var piedāvāt iespēju piedalīties viedokļu apmaiņā dalībvalstij, uz kuru attiecas Padomes ieteikums saskaņā ar 6. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu.

4. Padome un Komisija regulāri informē Eiropas Parlamentu par šīs regulas piemērošanu.”;

5) regulas 2.a pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2.a pants

Katrai dalībvalstij ir atšķirīgs vidēja termiņa mērķis attiecībā uz tās budžeta stāvokli. Šie katrai valstij pieskaņotie vidēja termiņa budžeta mērķi var novirzīties no prasības attiecībā uz stāvokli, kas ir tuvu līdzsvaram vai ar pārpalikumu, vienlaikus nodrošinot drošības rezervi attiecībā uz prasību, ka valsts budžeta deficīts nedrīkst pārsniegt 3 % no IKP. Vidēja termiņa budžeta mērķi nodrošina publisko finanšu stabilitāti vai strauju virzību uz šādu ilgtspēju, vienlaikus nodrošinot rīcības brīvību ar budžetu saistīto lēmumu pieņemšanā, jo īpaši ņemot vērā vajadzību pēc valsts ieguldījumiem.

Nemot vērā minētos faktorus, iesaistītajām dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, katrai valstij pieskaņotos vidēja termiņa budžeta mērķus nosaka noteiktajā diapazonā starp –1 % no IKP un līdzsvaru vai pārpalikumu cikliski koriģētā izteiksmē, izņemot vienreizējus un pagaidu pasākumus.

Vidēja termiņa budžeta mērķi pārskata reizi trijos gados. Dalībvalsts vidēja termiņa budžeta mērķi var papildus pārskatīt, ja tiek īstenota būtiska strukturāla reforma, kura ievērojami ietekmē publisko finanšu stabilitāti.

Vidēja termiņa budžeta mērķa ievērošanu ietver valsts vidēja termiņa budžeta sistēmā saskaņā ar IV nodaļu Padomes Direktīvā 2011/85/ES 2011. gada 8. novembris par prasībām attiecībā uz dalībvalstu budžeta sistēmām (*).

(*) OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.”;

6) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Katra iesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai informāciju stabilitātes programmas formā, kura ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu, kas ir būtisks pamats publisko finanšu stabilitātei, veicinot cenu stabilitāti, stingru un ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu.”;

b) panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj šādi:

“a) vidēja termiņa budžeta mērķi un korekcijas minētā mērķa sasniegšanai valsts kopbudžeta bilancē procentos no IKP, paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, plānoto valsts izdevumu pieauguma tempu, tostarp atbilstīgu sadalījumu attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, kuriem nosaka izdevumu pieaugumu saskaņā ar 5. panta 1. punktu, plānoto valsts ieņēmumu pieauguma tempu nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos;

aa) informāciju par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kurām var būt liela ietekme uz vispārējās valdības bilanci;

ab) informāciju par stabilitātes programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un valsts reformu programmai;

b) galvenos pieņēmumus par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski, lai sasniegtu stabilitātes programmu, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;

c) kvantitatīvu budžeta un citu veikto un/vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu izvērtējumu, lai sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālu reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu;”;

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Stabilitātes programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar pašām jaunākajām Komisijas prognozēm un, attiecīgā gadījumā, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju

un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Informācijas, kas minēta 2. punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā, precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Informācija par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieaugumu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionāro ieņēmumu pasākumiem, kas pienācīgi izteikti skaitļos, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsaucies 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir pieejama katru gadu un ietver iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādas ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”;

7) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“4. pants

1. Stabilitātes programmas iesniedz katru gadu aprīlī, vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.

2. Dalībvalstis savas stabilitātes programmas dara zināmas atklātībai.”;

8) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts stabilitātes programmā sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību, kā arī izvērtē, vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai veiktu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ciklā.

Vērtējot korekcijas veikšanu vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, Padome un Komisija pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts tās cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājamību, Padome un Komisija pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Padome un Komisija ņem vērā to, vai labos ekonomiskajos apstākļos tiek veikts vairāk korekciju, turpretī sliktos ekonomiskajos apstākļos tās varētu būt ierobežotākas. Jo īpaši ņem vērā neplānotus papildu ieņēmumus un ieņēmumu samazinājumu.

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā būtu strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālab Padome un Komisija izvērtē, vai valsts izdevumu pieaugums saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai plānoti ieņēmumu sadalā, ir saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valdības izdevumu pieauguma tempu un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;
- c) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nesasnējušo dalībvalstu valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem un/vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsaucē līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metodi un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni.

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa ar noteikumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome un Komisija ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci, ar noteikumu, ka tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību.

Padome un Komisija arī pārbauda, vai stabilitātes programma veicina stabilas un patiesas konverģences sasniegšanu eurozonā, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un nodarbinātības pamatnostādņēm.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt un kam turklāt ir liela ietekme uz vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos eurozonā vai Savienībā kopumā, dalībvalstīm var uz laiku atļaut pilnībā neveikt trešajā daļā minētā vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vajadzīgās korekcijas ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte.

2. Padome un Komisija pārbauda stabilitātes programmu ilgākais triju mēnešu laikā pēc tās iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā pieņem atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar LESD 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas.”;

9) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“6. pants

1. Padome un Komisija, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 3. punktu, uzrauga arī stabilitātes programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz iesaistītās dalībvalstis, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisku vai paredzamu būtisku budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai.

2. Ja tiek novērota nozīmīga novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kas minētas šīs regulas 5. panta 1. punkta trešajā daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija attiecīgajai dalībvalstij izsaka brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu.

Padome, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisija brīdinājumā norāda, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ nepieciešama steidzama rīcība. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

Termiņā, ko Padome noteikusi ieteikumā, kurš sagatavots saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu.

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus termiņā, kurš noteikts saskaņā ar otro daļu pieņemtajā Padomes ieteikumā, Komisija nekavējoties iesaka Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Gadījumā, ja Padome pēc Komisijas ieteikuma nepieņem lēmumu, ka netiek veikta efektīva rīcība un attiecīgā dalībvalsts joprojām neveic atbilstīgus pasākumus, Komisija pēc viena mēneša no iepriekšējo ieteikumu pieņemšanas iesaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatē, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu ieteikumu nenoraida desmit dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Pieņemot lēmumu par ceturtajā un piektajā daļā minēto neatbilstību, balso tikai tie Padomes locekļi, kas pārstāv iesaistītās dalībvalstis, un Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsi, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Padome iesniedz oficiālu ziņojumu Eiropadomei par attiecīgi pieņemtajiem lēmumiem.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai vērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā noteikts 5. panta 1. punktā.

Izvērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, jo īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

- a) attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, izvērtējot izmaiņas strukturālajā bilanci – vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas;
- b) izvērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus – vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts kopbudžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Novirzi no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku, ja attiecīgā dalībvalsts ir pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā iespējamus lielus papildu ieņēmumus, un stabilitātes programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud minēto mērķi programmas darbības laikā.

Līdzīgi novirzi var neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā eurozonā vai Savienībā kopumā, ar noteikumu, ka šī novirze vidējā termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.”;

sasniegtu programmas mērķus, ietverot to būtisko strukturālo reformu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu.”;

10) regulas 7. pantu groza šādi.

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ikviens neiesaistītā dalībvalsts iesniedz Padomei un Komisijai to informāciju konverģences programmas formā, kas ir vajadzīga regulārai daudzpusējai uzraudzībai saskaņā ar LESD 121. pantu un kas nodrošina būtisku pamatu publisko finanšu stabilitātei, veicinot cenu stabilitāti un spēcīgu un ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī sekmējot nodarbinātību.”;

b) panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu aizstāj šādi:

“a) vidēja termiņa budžeta mērķis un korekcijas, kas šā mērķa sasniegšanai veicamas valsts kopbudžeta bilanci, procentos no IKP, valsts kopējā parāda attiecības prognozētā attīstības tendence, plānotais valsts izdevumu pieauguma temps, tostarp atbilstīgais sadalījums attiecībā uz bruto ieguldījumiem pamatkapitālā, jo īpaši ņemot vērā nosacījumus un kritērijus, lai noteiktu izdevumu pieaugumu saskaņā ar 9. panta 1. punktu, plānotais valsts ieņēmumu pieauguma temps nemainīgas politikas un kvantitatīvu plānoto diskrecionāro ieņēmumu pasākumu apstākļos, vidēja termiņa monetārās politikas mērķi, šo mērķu saistība ar cenu un valūtas kursa stabilitāti un ilgtspējīgas konverģences sasniegšanu;

aa) informāciju par netiešajām saistībām, kas saistītas ar novecošanos, un iespējamām saistībām, piemēram, valsts garantijām, kurām var būt liela ietekme uz vispārējās valdības bilanci;

ab) informāciju par konverģences programmas atbilstību ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādņēm un valsts reformu programmai;

b) galvenie pieņēmumi par paredzēto ekonomikas attīstību un svarīgiem ekonomiskiem rādītājiem, kas ir būtiski konverģences programmas sasniegšanai, piemēram, valsts investīciju izdevumi, IKP faktiskais pieaugums, nodarbinātība un inflācija;

c) kvantitatīvs budžeta un citu veikto vai ierosināto ekonomikas politikas pasākumu izvērtējums, lai

c) iekļauj šādu punktu:

“2.a Konverģences programmas pamatā ir visticamākais makrofiskālais scenārijs vai piesardzīgāks scenārijs. Makroekonomikas un budžeta prognozes salīdzina ar pašām jaunākajām Komisijas prognozēm un, attiecīgā gadījumā, ar citu neatkarīgu struktūru prognozēm. Būtiskas atšķirības starp izvēlēto makrofiskālo scenāriju un Komisijas prognozi apraksta un sniedz pamatojumu, jo īpaši, ja ārējie pieņēmumi par līmeni vai izaugsmi būtiski atšķiras no Komisijas prognožu vērtībām.

Informācijas, kas minēta 2. punkta a), aa), b), c) un d) apakšpunktā, precīzu raksturu nosaka saskaņotā sistēmā, ko izstrādā Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Informācija par valsts kopbudžeta bilances un parāda attiecības tendencēm, valsts izdevumu pieaugumu, valsts ieņēmumu plānoto pieauguma tempu nemainīgas politikas apstākļos, plānotajiem diskrecionārajiem ieņēmumu pasākumiem, kas pienācīgi izteikti skaitļos, un galvenajām ekonomikas prognozēm, uz kurām ir atsauces 2. punkta a) un b) apakšpunktā, ir pieejama katru gadu un ietver iepriekšējo, kārtējo un vismaz trīs nākamos gadus.

4. Ikvienā programmā ir informācija par tās statusu saistībā ar valstu procedūrām, jo īpaši par to, vai programma tika iesniegta valsts parlamentam un vai valsts parlamentā bija iespēja apspriest Padomes atzinumu par iepriekšējo programmu vai, attiecīgā gadījumā, jebkādas ieteikumus vai brīdinājumus, un vai ir parlamenta apstiprinājums šai programmai.”;

11) regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

1. Konverģences programmas iesniedz katru gadu aprīlī, vēlams līdz aprīļa vidum un ne vēlāk kā 30. aprīlī.

2. Dalībvalstis savas konverģences programmas dara zināmas atklātībai.”;

12) regulas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

1. Pamatojoties uz Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumiem, Padome, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. pantu, pārbauda attiecīgās dalībvalsts konverģences programmās sniegtos vidēja termiņa budžeta mērķus un paredzamā valsts kopējā parāda attiecības virzību, izvērtē, vai ekonomikas prognozes, kas ir programmas pamatā, ir ticamas, vai piemēroti tiek veiktas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tostarp izvērtējot ar tām saistīto parāda attiecības virzību, kā arī – vai veiktie vai ierosinātie pasākumi, lai piemērotu šīs korekcijas, ir pietiekami, lai sasniegtu vidēja termiņa budžeta mērķi attiecīgajā ekonomikas ciklā un panāktu ilgtspējīgu konverģenci.

Vērtējot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai, Padome un Komisija ņem vērā to, vai labos ekonomiskajos apstākļos veic vairāk korekciju, turpretī sliktos ekonomiskajos apstākļos tās varētu būt ierobežotākas. Jo īpaši ņem vērā neplānotus papildu ieņēmumus un ieņēmumu samazinājumu. Attiecībā uz dalībvalstīm, kuru parāda līmenis pārsniedz 60 % no IKP vai kurām ir izteikts risks saistībā ar vispārējo parāda atmaksājamību, Padome un Komisija pārbauda, vai ikgadējie uzlabojumi cikliski koriģētajā budžeta bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, pārsniedz 0,5 % no IKP. Attiecībā uz dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, Padome un Komisija pārbauda, vai attiecīgā dalībvalsts veic atbilstīgus ikgadējos uzlabojumus tās cikliski koriģētajā bilanci, izņemot vienreizējus un citus pagaidu pasākumus, lai sasniegtu tās vidēja termiņa budžeta mērķi, par kritēriju ņemot 0,5 % no IKP.

Pietiekamu progresu saistībā ar vidēja termiņa budžeta mērķi izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu, kura pamatā ir strukturālā bilance, tostarp izdevumu analīze, neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus. Tālab Padome un Komisija izvērtē, vai valsts izdevumu pieauguma temps saistībā ar pasākumiem, kas tiek veikti vai plānoti ieņēmumu sadaļā, atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) vidēja termiņa budžeta mērķi sasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem;
- b) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nerasniegušo dalībvalstu ikgadējais izdevumu pieaugums nepārsniedz IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni, ja

vien pārsniegums nav saskaņots ar diskrecionāriem ieņēmumu pasākumiem. Atšķirība starp valsts izdevumu pieauguma tempu un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni ir veidota tā, lai nodrošinātu atbilstīgas korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai;

- c) vidēja termiņa budžeta mērķi vēl nerasniegušo dalībvalstu valsts ieņēmumu posteņu diskrecionārie samazinājumi atbilst izdevumu samazinājumiem vai diskrecionāriem citu valsts ieņēmumu posteņu palielinājumiem.

Izdevumu kopsummā neiekļauj procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem.

Izdevumu pieaugumu, kurš pārsniedz vidēja termiņa atsaucē līmeni, nav jāuzskata par kritērija neievērošanu, ja šo pieaugumu pilnībā kompensē ieņēmumu palielināšana, kas obligāti veicama saskaņā ar likumu.

IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni nosaka, pamatojoties uz nākotnes prognozēm un pagātnes izvērtējumiem. Prognozes regulāri atjaunina. Komisija dara zināmu atklātībai šo prognožu aprēķināšanas metodi un IKP iespējamā pieauguma vidēja termiņa atsaucē līmeni.

Nosakot korekcijas vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai dalībvalstīm, kas šo mērķi vēl nav sasniegušas, kā arī ļaujot dalībvalstīm, kuras to ir sasniegušas, uz laiku novirzīties no šā mērķa ar noteikumu, ka ir saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību un ir paredzams, ka programmas darbības termiņā budžeta stāvoklis atkal būs atbilstīgs vidēja termiņa budžeta mērķim, Padome un Komisija ņem vērā to būtisko strukturālo reformu īstenošanu, kuras tieši pozitīvi ietekmē budžetu ilgtermiņā, tostarp palielinot ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu, un tādējādi pārbaudāmi veicina publisko finanšu ilgtermiņa stabilitāti.

Īpaša uzmanība tiek pievērsta pensiju reformām, ar ko ievieš vairāku līmeņu sistēmu, kurā ietverts obligāts, pilnībā finansēts pensiju līmenis. Dalībvalstīm, kas īsteno šādas reformas, ir ļauts pilnībā neveikt vidēja termiņa budžeta mērķu sasniegšanai vajadzīgās korekcijas vai novirzīties no mērķa kopumā, novirzei atspoguļojot apmēru, kādā reforma papildus tieši ietekmē valsts kopbudžeta bilanci, ar noteikumu, ka tiek saglabāta pienācīga drošības rezerve attiecībā pret deficīta atsaucē vērtību.

Padome un Komisija arī pārbauda, vai konverģences programma veicina stabilas un patiesas konverģences sasniegšanu, ciešāku ekonomikas politikas koordinēšanu un to, vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikas politika ir saskaņā ar dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm un nodarbinātības pamatnostādnēm. Turklāt attiecībā uz dalībvalstīm, kas ir iesaistītas VKM2, Padome pārbauda, vai konverģences programma nodrošina sekmīgu dalību valūtas maiņas mehānismā.

Gadījumā, ja ir kādi ārkārtēji apstākļi, ko attiecīgā dalībvalsts nevar kontrolēt un kam turklāt ir liela ietekme uz vispārējās valdības finansiālo stāvokli vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes periodos eurozonā vai Savienībā kopumā, dalībvalstīm var uz laiku atļaut pilnībā neveikt trešajā daļā minētā vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai vajadzīgās korekcijas ar noteikumu, ka tādējādi vidējā termiņā netiek apdraudēta fiskālā stabilitāte.

2. Padome un Komisija pārbauda konverģences programmu ilgākais triju mēnešu laikā pēc tās iesniegšanas. Padome pēc Komisijas ieteikuma un apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju nepieciešamības gadījumā pieņem atzinumu par programmu. Ja Padome saskaņā ar LESD 121. pantu uzskata, ka programmas mērķi un saturs būtu jāpastiprina ar īpašu atsauci uz korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, tā savā atzinumā aicina attiecīgo dalībvalsti veikt programmā korekcijas.”;

13) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“10. pants

1. Padome un Komisija, veicot daudzpusējo uzraudzību saskaņā ar LESD 121. panta 3. punktu, uzrauga arī konverģences programmu izpildi, ņemot vērā informāciju, ko sniedz dalībvalstis ar izņēmuma statusu, un Komisijas un Ekonomikas un finanšu komitejas izvērtējumus, jo īpaši, lai noteiktu faktisko vai paredzamo būtisko budžeta stāvokļa novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai.

Turklāt, Padome un Komisija uzrauga neiesaistīto dalībvalstu ekonomikas politiku, ņemot vērā konverģences programmas mērķus, lai nodrošinātu, ka to politika ir virzīta uz stabilitāti, un tādējādi novērstu faktiskas valūtas maiņas kursa deformācijas un pārmērīgas nominālā valūtas kursa svārstības.

2. Ja tiek novērota būtiska novirze no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, kas minēta šīs regulas 9. panta 1. punkta trešajā daļā, un lai novērstu pārmērīgu budžeta deficītu, Komisija attiecīgajai dalībvalstij izsaka brīdinājumu saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu.

Padome, pamatojoties uz LESD 121. panta 4. punktu, viena mēneša laikā pēc pirmajā daļā minētā brīdinājuma pieņemšanas izvērtē situāciju un pieņem ieteikumu par nepieciešamajiem politikas pasākumiem, balstoties uz Komisijas ieteikumu. Ieteikumā nosaka termiņu novirzes likvidēšanai, kurš nepārsniedz piecus mēnešus. Termiņu samazina līdz trim mēnešiem, ja Komisija brīdinājumā norāda, ka situācija ir īpaši nopietna un tādēļ nepieciešama steidzama rīcība. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ieteikumu dara zināmu atklātībai.

Termiņā, ko Padome noteikusi ieteikumā saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts ziņo Padomei par pasākumiem, kas veikti, pildot minēto ieteikumu.

Ja attiecīgā dalībvalsts neveic vajadzīgos pasākumus termiņā, kurš noteikts saskaņā ar otro daļu pieņemtajā Padomes ieteikumā, Komisija nekavējoties iesaka Padomei ar kvalificētu balsu vairākumu pieņemt lēmumu, kurā konstatēts, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Gadījumā, ja Padome pēc Komisijas ieteikuma nepieņem lēmumu, ka netiek veikta efektīva rīcība un attiecīgā dalībvalsts joprojām neveic atbilstīgus pasākumus, Komisija pēc viena mēneša no iepriekšējo ieteikumu pieņemšana iesaka Padomei pieņemt lēmumu, kurā konstatē, ka nekāda efektīva rīcība nav veikta. Uzskata, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu, ja vien tā ar vienkāršu balsu vairākumu ieteikumu nenoraida desmit dienu laikā pēc tā pieņemšanas Komisijā. Vienlaikus Komisija saskaņā ar LESD 121. panta 4. punktu var ieteikt Padomei pieņemt pārskatītu ieteikumu par nepieciešamiem politikas pasākumiem.

Pieņemot lēmumu par ceturtajā un piektajā daļā minēto neatbilstību, Padome lemj, neņemot vērā tā Padomes locekļa balsojumu, kurš pārstāv attiecīgo dalībvalsti.

Padome iesniedz oficiālu ziņojumu Eiropadomei par attiecīgi pieņemtajiem lēmumiem.

3. Novirzīšanos no vidēja termiņa budžeta mērķa vai atbilstīgām korekcijām šā mērķa sasniegšanai izvērtē, pamatojoties uz vispārēju izvērtējumu un par atsauci izmantojot strukturālo bilanci, tostarp analizējot izdevumus, kuros neierēķina diskrecionāros ieņēmumu pasākumus, kā noteikts 9. panta 1. punktā.

Izvērtējumā par to, vai novirze ir būtiska, jo īpaši būtu jāņem vērā šādi kritēriji:

- a) attiecībā uz dalībvalsti, kura nav sasniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, izvērtējot izmaiņas strukturālajā bilanci – vai novirze ir vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai vismaz 0,25 % no IKP vidēji gadā divus gadus pēc kārtas;
- b) izvērtējot izmaiņas izdevumos un neierēķinot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus – vai novirzei ir kopējā ietekme uz valsts kopbudžeta bilanci vismaz 0,5 % no IKP vienā gadā vai kumulatīvi divos gados pēc kārtas.

Novirzi no izdevumu attīstības neuzskata par būtisku, ja attiecīgā dalībvalsts ir pārsniegusi vidēja termiņa budžeta mērķi, ņemot vērā iespējamus lielus papildu ieņēmumus, un konverģences programmā iekļautie budžeta plāni neapdraud minēto mērķi programmas darbības laikā.

Līdzīgi novirzi var neuzskatīt par būtisku, ja to izraisa kādi ārkārtēji apstākļi ārpus attiecīgās dalībvalsts kontroles un ja tie ievērojami ietekmē vispārējās valdības finansiālo stāvokli, vai nopietnas ekonomikas lejupslīdes gadījumā eurozonā vai Savienībā kopumā, ja vien šī novirze vidēja termiņā neapdraud fiskālo stabilitāti.”;

14) iekļauj šādu iedaļu:

“3.A IEDAĻA

STATISTIKAS IESTĀŽU NEATKARĪBAS PRINCIPS

10.a pants

Lai nodrošinātu, ka daudzpusējā uzraudzība balstās uz drošiem un neatkarīgiem statistikas datiem, dalībvalstis nodrošina valsts statistikas iestāžu profesionālo neatkarību atbilstīgi Eiropas Statistikas prakses kodeksam, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku (*). Tam nepieciešams vismaz:

- a) pārredzamas darbā pieņemšanas un atļaušanas procedūras, kam jābalstās vienīgi uz profesionalitātes kritērijiem;
- b) budžeta piešķirumi, kas jāveic uz ikgadēja vai daudzgadēja pamata;

- c) ziņas par svarīgākās statistiskās informācijas publicēšanas datumiem, kuri ir izraudzīti ievērojamu laiku iepriekš.

(*) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.”;

15) iekļauj šādu pantu:

“11. pants

1. Saskaņā ar šīs regulas mērķiem Komisija nodrošina pastāvīgu dialogu ar atbilstīgajām dalībvalstu iestādēm. Šajā nolūkā Komisija jo īpaši veic misijas, lai izvērtētu ekonomisko situāciju dalībvalstī un noteiktu jebkādas riskus vai grūtības šīs regulas mērķu izpildē.

2. Komisija var īstenot pastiprinātas uzraudzības misijas dalībvalstīs, uz kurām attiecas ieteikumi saskaņā ar 6. panta 2. punktu vai 10. panta 2. punktu, lai veiktu uzraudzību uz vietas. Attiecīgās dalībvalstis sniedz visu vajadzīgo informāciju, lai sagatavotu un veiktu minētās misijas.

3. Ja attiecīgā dalībvalsts ir iesaistītā dalībvalsts vai arī dalībvalsts, kas ir iesaistīta VKM2, Komisija attiecīgā gadījumā var uzaicināt pārstāvjus no Eiropas Centrālās bankas piedalīties uzraudzības misijā.

4. Komisija ziņo Padomei par 2. punktā minētās misijas rezultātiem, un attiecīgā gadījumā tā var pieņemt lēmumu iegūto informāciju darīt zināmu atklātībai.

5. Gatavojot 2. punktā minētās misijas, Komisija attiecīgajām dalībvalstīm nosūta pagaidu secinājumus, lai tās varētu izteikt komentārus.”;

16) iekļauj šādu pantu:

“12.a pants

1. Līdz 2014. gada 14. decembrim un pēc tam ik pēc pieciem gadiem Komisija publicē ziņojumu par šīs regulas piemērošanu.

Ziņojumā *inter alia* izvērtē:

- a) šīs regulas efektivitāti, īpaši to, vai noteikumi, kas reglamentē lēmumu pieņemšanu, ir izrādījušies pietiekami stingri;
- b) gūtos panākumus, nodrošinot ciešāku ekonomikas politikas koordināciju un dalībvalstu ekonomikas attīstības ilgtspējīgu konverģenci saskaņā ar LESD.

2. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumu par grozījumiem šajā regulā, tostarp attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procedūram.

17) visā regulas tekstā atsaucies uz Līguma 99. pantu aizstāj ar atsaucēm uz LESD 121. pantu.

2. pants

3. Ziņojumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2011. gada 16. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
W. SZCZUKA